

Kerkzijn vanuit Oecumenisch kerkcentrum
Goede Rede,
Protestantse en oecumenische werkgroepen
Kerkgracht 60, Almere-Haven
tijdens de Corona crisis
23-04-2020

Aan alle Goede Rede gangers,

Tijd van vloek en tijd van zegen
tijd van droogte tijd van regen
dag van oogsten tijd van nood
tijd van stenen tijd van brood.
Tijd van liefde nacht van waken
uur der waarheid dag der dagen
toekomst die gekomen is
woord dat vol van stilte is.

Tijd van troosten tijd van tranen
tijd van mooi zijn tijd van schamen
tijd van jagen nu of nooit
tijd van hopen dat nog ooit.
Tijd van zwijgen zin vergeten
nergens blijven niemand weten
tijd van kruipen angst en spijt
zee van tijd en eenzaamheid.

Wie aan dit bestaan verloren
nieuw begin heeft afgezworen
wie het houdt bij wat het heeft
sterven zal hij ongeleefd.
Tijd van leven om met velen
brood en ademtocht te delen
wie niet geeft om zelfbehoud,
leven vindt hij honderdvoud.

♪ **Tijd van vloek** (t. H.Oosterhuis / m. H. Heuvelmans) **Liedboek 845**

Kerkdiensten

Op zondag 26 april is bovenstaand lied een onderdeel in de viering, die wordt voorbereid door de oecumenische werkgroep liturgie. Het is ook de zondag van de traditie om bloemen weg te geven en het zou natuurlijk jammer zijn om die gelegenheid voorbij te laten gaan, juist in deze periode van afzondering en isolement.

Er is een alternatief want de bloemen zijn onderweg:

U wordt van harte uitgenodigd om zondagmiddag tussen 14.00 tot 15.00 uur op het kerkplein een bloem op te halen om weg te geven en één voor u zelf om te houden. Zeg met een bloem wat fysiek niet mag!

Nu maar hopen dat het zondag goed weer is om elkaar even op afstand te ontmoeten op het kerkplein.

Omzien naar elkaar

Het herstel van Tonnis Buurma gaat naar wens. Het dagelijkse looprondje wordt nu ook afgewisseld met een fietsmoment en de wereld wordt weer groter door af toe een autoritje. Voor de contacten blijven telefoontjes welkom.

In de gebeden blijven we noemen: alle mensen die zich inzetten in situaties die soms gevaar opleveren voor eigen gezondheid. Alle thuissituaties; het verlies van werk en inkomen, huizen waar mensen tegen muren oplopen, waar mensen elkaar minder goed kunnen verdragen, waar eenzaamheid wordt gevoeld, waar verlangen naar het bekende ritme en de contacten is. Voor wie zich vergeten voelen, vragen we om nabijheid.

'Een goede manier om je niet wanhopig te voelen, is om op te staan en iets te doen. Wacht niet tot de goede dingen je overkomen. Als je iets goeds laat gebeuren, dan vul je de wereld en ook jezelf met hoop.' (woorden van Obama) Kracht, liefde en Gods zegen wensen we iedereen toe.

Mocht u iemand willen spreken, dan kunt u ons uiteraard telefonisch bereiken. U kunt bellen naar uw contactpersonen voor hulp en vragen.

Namens de werkgroep pastoraat, Janna Lefering / Nel Hagenaar.

Kerk zijn in Corona-tijd

Iedere woensdagavond om 19.00 uur luiden landelijk de klokken. Ook vrijwilligers in Almere laten het geluid van de carillons bij De Drieklank, De Lichtboog en Goede Rede horen.

Dit is ook te geloven!

Er wordt gezegd dat het zo waardevol is dat we uitzendingen maken.

Er wordt op het gebied van opnames maken en uitzenden via You Tube zo veel geleerd.

Er werd geschreven dat er eigenlijk te weinig mensen zijn om dat vol te houden.

Er wordt nu vermeld dat er nu voldoende mensen zijn om te helpen.

Hartelijk dank!

Waar werken we aan en wat gaat door

Ook voor de enveloppen voor de solidariteitskas denken we voldoende vrijwilligers te hebben na de oproep van vorige week.

Hebt u inmiddels het geven via GiVt ontdekt? Nieuwe mogelijkheden hebben altijd tijd nodig om te landen en uitgevoerd te worden. Op onze website wordt gewerkt aan informatie hierover. U kunt ook naar www.givtapp.net waar met behulp van video's wordt getoond hoe het werkt. U kunt op de lijst zelf uw keuze bepalen. Via de communicatiebrief en de website blijven we u informeren.

Met deze communicatiebrief, verspreid via de website goederede.nl en de bekende e-mailbestanden van: communicatiepknhaven@gmail.com en oecumene@goederede-almere.nl proberen we zoveel mogelijk mensen te bereiken.

U kunt ook teksten en beeldmateriaal ter bemoediging vinden op de website. Hebt u zelf iets moois om door te geven dan kan dat naar het mailadres van Maarten en Ina.

Namens de wijkkerkenraad

Maarten van Tricht m.vantricht54@gmail.com

Ina Oostenbrink inaoostenbrink47@gmail.com

PS. Op de volgende pagina vindt u een blog van Karin van de Broeke over Ps. 42 en 43

Zij schreef deze voor het *Nederlands Bijbelgenootschap*.

Een gemeentelid vond dit mooi en stuurde het door om te delen.

Zend uw licht en uw waarheid

*'Wat ben je bedroefd, mijn ziel,
en onrustig in mij.
Vestig je hoop op God,
eens zal ik hem weer loven,
mijn God die mij ziet en redt.'*

Deze woorden uit Psalm 42 en Psalm 43 spelen door mijn hoofd, nu de wereld volop in de greep is van het coronavirus. Vooral dat woord 'onrustig', want dat ervaar ik deze dagen misschien wel het meest. Onrustig, door de steeds veranderende situaties waar we op in moeten spelen. Onrustig door de pogingen om beschikbaar te zijn voor mensen, zonder daarbij onvoorzichtig te zijn. Onrustig, doordat ik niet de gewone bevrediging uit mijn werk haal nu alles zo anders dan anders vormgegeven moet worden. Onrustig, doordat de verhalen over mensen die ziek zijn dichtbij komen. Onrustig om wie plotseling zijn inkomen kwijtraakt. Onrustig om de onwennigheid, de eenzaamheid en de onzekerheid die ik om me heen proef.

'Wat ben je bedroefd, mijn ziel, en onrustig in mij.'

Met weemoed denkt de psalmdichter terug aan het bezoeken van de tempel.

'Weemoed vervult mijn ziel, nu ik mij herinner hoe ik meeliep in een dichte stoet en optrok naar het huis van God - een feestende menigte, juichend en lovend' (Psalm 42:5).

Zelfs de kerkdiensten ontvallen ons, althans in fysieke zin, in deze dagen. Bij de psalmdichter proef je de ballingschap, het verbannen zijn van de plaats die hem dierbaar is en die hem door menselijk kwaad ontnomen is. De nood rond het coronavirus is anders dan de nood in de tijd van de psalmdichter. De tergende stemmen snijden echter ook ons door de ziel.

'Waar is je God?' Zelfs binnenin ons klinkt soms die cynische stem: 'Waarom wijst u mij af?'

Er klinken immers zoveel stemmen in deze tijd. Mensen die proberen het coronavirus te duiden en er oorzaken voor aan te wijzen. Sommigen doen dat in religieuze termen. Ze spreken over 'plagen', of 'eindtijd'. Sommigen kijken naar onze samenleving en zeggen: 'We hadden vertraging nodig, het werd tijd dat we tot staan gebracht werden in onze door- en doldraaiende wereld'. Weer anderen kijken met de wetenschappelijke blik naar de overdracht, mutatie en bestrijding van virussen.

*'Zend uw licht en uw waarheid,
laten zij mij geleiden en
brengen naar uw heilige berg,
naar de plaats waar u woont.'*

Te midden van alle stemmen in en om mij heen licht er af en toe iets op dat mij rustig maakt. Zoals dit vers uit Psalm 43. Of het vinden van een ritme waarin ik weer 'kan doen wat moet gedaan'. Acceptatie dat we in deze periode veel los moeten laten. Een herbezinning op wat werkelijk van waarde is. Gesprekken juist ook over die laatste vraag, die nu oppoppen tussen mensen en in de samenleving.

'Uw licht en uw waarheid'.

Dat lijken grote woorden. Toch helpt het, om niet de waan van de dag, maar Gods perspectief op ons leven toe te laten. Dan ervaar ik al hoe de lofzang terugkeert, hoe God die ons ziet en redt mijn ziel weer tot rust brengt.